

AVENTURILE LUI CIPOLLINO de GIANNI RODARI

Evadarea prizonierilor nu putea să nu stârnească urmări din cele mai drastice. Fu pe loc tocmnit Detectivul Mister Morcov, împreună cu câinele său credincios, ca să o pornescă pe urma fugarilor.

Mister Morcov era un detectiv înzestrat cu fel și fel de ustensile – de la plasa de prins fluturi, până la ochelari și busolă. Însă talismanul său cel mai de preț era un rotocol ce avea încrustată pe el cifra 28. Mister Morcov nu se despărțea niciodată de acesta, ba chiar îi atribuia puteri uriașe în căutările sale.

Bunăoară, și acum, ținea palma întinsă cu talismanul într-o anumite direcție și pornea degrabă înspre acolo, căci avea mare încredere că îi va găsi pe fugari. Dar, din cine știe ce motiv, talismanul îl purta tocmai înspre o fântână arteziană, iar câinele său nu putu citi mai departe nicio urmă.

Jupân Pătlăgea, care se învârtea furios dintr-o parte în alta, văzu stilul de lucru al Detectivului Mister Morcov și, părându-i-se oarecum ciudat, îl întrebă direct pe acesta ce are de gând. Însă Mister Morcov veni imediat cu un răspuns. Dacă prizonierii nu se refugiaseră în fântâna arteziană, cu siguranță că o porniseră în altă direcție, iar el se va ține neconținut pe urmele lor.

Zis și făcut. Mister Morcov și câinele său porniră în altă direcție, iar detectivul nostru își puse în funcțiune și lupa, pentru a vedea orice urmă suspectă la fiecare pas. Din nefericire pentru el, aceasta nu-l ajută deloc, căci detectivul și câinele său nimeriră într-o capcană pusă anume de către Cipollino și prietenii lui.

Detectivul și câinele său se aflau acum prizonieri deasupra pădurii, iar...

...în cele ce urmează, ei nu-și vor mai putea arăta măiestria în arta investigațiilor.

Văzând că Detectivul Mister Morcov nu se întoarce cu nicio veste despre cei patru evadați, Jupân Pătlăgea recurse la alt plan. El ordonă tuturor soldaților mobilizarea generală, pentru a porni în căutarea lui Cipollino și a prietenilor săi.

Armatele fură puse în funcțiune pentru a putea să participe la căutarea evadaților. În fruntea lor, se aflau Prințul Lămâie,...

...Jupân Pătlăgea și Contesa Vișină. Oștenii conduși de către cei trei lideri erau foarte numeroși, iar rândurile lor se înmulțeau la fiecare pas.

Vișinel se strecură din palat și îi anunță pe Cipollino și prietenii săi de cele puse la cale de către Jupân Pătlăgea. Vișinel își dovedise încă o dată prietenia față de Cipollino, căci veștile aduse de el erau de mare însemnătate.

Pentru a putea cunoaște cât mai multe date despre tabăra inamică, adică grupul celor în care se aflau Cipollino și prietenii săi, un ostaș din armata Prințului Lămâie, fu trimis în investigare. Soldatul fu băgat în gura unui tun, și apoi trimis cu mare viteză în aer, pentru a putea vedea în amănunt tot ceea ce se petrecea în jur.

În cele din urmă, se află locul în care Cipollino și prietenii săi, se refugiaseră peste noapte – un fel de fortăreață construită din tot felul de butoaie pe culmea unui deal. Jupân Pătlăgea se apropie el însuși de locul unde se află tabăra adversă, și ticluiește pe loc planul de acțiune.

Planul îi fu comunicat și Prințului Lămâie, iar apoi pus în aplicare.

Pentru a beneficia de toate avantajele atacului surpriză, soldații din tabăra lui Jupân Pătlăgea, Contesei Vișină și Prințului Lămâie, urmau să fie tencuiți cu vopsea neagră. În felul acesta erau de nerecunoscut, iar pe deasupra, înspăimântători la vedere pentru inamicii lor. Totodată, mirosul puternic de vopsea îi proteja de Cipollino, care nu-i mai putea întrista pe oșteni, oricât de mult s-ar fi apropiat de el.

Când toate pregătirile fura orânduite, Prințul Lămâie ordonă trupelor sale atacul general asupra taberei în care se aflau Cipollino și prietenii săi.

Însă aceștia erau pregătiți și așteptau ca inamicul să se apropie, pentru...

...au aruncat un butoi uriaș, care avea menirea de a risipi trupele Prințului Lămâie. Într-adevăr, butoiul acela produse multă panică printre soldații care atacaseră fortul unde se aflau Cipollino și prietenii săi.

După aceea, urmă sarja a doua. Din sticlele cocoțate pe metereze, Cipollino și prietenii săi răsturnară peste inamic un lichid adormitor, asemănător cu cel pe care îl băuse în trecut și câinele Mastino.

Drept urmare, soldații fură pe loc cuprinși de somn.

Cipollino și prietenii săi se bucurară de această victorie, însă...

...trupele Prințului Lămâie erau foarte numeroase, iar aceste două intervenții ale băiatului-ceapă nu reușiseră decât să-i înrăiască și mai mult pe cei rămași de partea ocârmuirii.

❌
Oastea Prințului Lămâie cuceriră în cele din urmă reduta lui Cipollino și a prietenilor săi.

❌
Cipollino a fost din nou închis. De data asta se simțea deznădăjduit. Lupta împotriva cruntei stăpâniri fusese înfrântă, iar el și prietenii săi fuseseră azvârliti într-o închisoare...

❌
...unde erau mereu supravegheați de către un gardian atunci când se adunau în curte. Pe o arșiță teribilă, gardianul îi pune pe prizonieri să facă ocoluri obositoare în jurul curții, în timp ce el stătea la umbră sub o ciupercă uriașă.

❌
Dar, din fericire, Cipollino îl întâlnește în închisoare pe părintele său, Cipollone, și tare mult se mai bucură cei doi, căci nu mai sperau să se vadă vreodată.

❌
Dar bucuria reîntâlnirii fu de scurtă durată. Gardianul nu admitea niciun contact între prizonieri, iar aceștia își continuă mai departe marșul prin curtea închisorii.

❌
Dar, surpriză. În timp ce trecea pe lângă un zid, Cipollino o zărește pe prietena lui, Cărțița. Aceasta săpase un tunel foarte lung, prin care ar fi putut să evadeze toți prizonierii ținuți aici.

❌
Cipollino le spuse prizonierilor planul său de evadare. Aceștia îl transmiseră din gură în gură la fiecare, fără știrea gardianului, și...

❌
...îl și puseră în aplicare. Când fiecare dintre prizonieri trecea prin dreptul tunelului, se și furisă înăuntru, și...

❌
...în scurt timp, în curte nu mai rămase decât gardianul, care nu înțelegea ce se întâmpla. Gardianul se uită în sus, crezând că prizonierii au zburat prin cine știe ce miracol, căci...

❌
...pe poarta închisorii nu ar fi avut cum să iasă, aceasta fiind ferecată cu ditamai lacătul.

❌
Tocmai atunci, Prințul Lămâie organizase o adunare în cadrul căreia voia să le transmită tuturor locuitorilor din Țara Fructelor și Legumelor noile biruri ce urmau să fie puse în aplicare de atunci încolo, în urma hotărârii Jupânului Pătlăgea. Adunarea se ținea la mică distanță de clădirea închisorii.

❌
Prințul Lămâie le spuse celor de acolo că cine nu se va supune noilor biruri va cunoaște soarta lui Cipollino și a prietenilor săi, fiind azvârlit în închisoarea care se afla la câțiva pași.

❌
În vremea asta, Cipollino, tatăl său - Cipollone, Chip de Praz, Profesorul Pară-Pară,

Tărtăcuță și toți ceilalți evadați, se țineau în urma Cărtiței, care îi conducea prin tunelul ei, spre libertate.

Prințul Lămâie tocmai începuse să citească cu voce tare noile biruri ce urmau să fie instituite chiar din acel moment. Cum toate legumele și fructele aveau nevoie deopotrivă de apă, aer și pământ, birurile fuseseră întocmite corespunzător.

Tocmai atunci, Cipollino și ceilalți prizonieri treceau prin tunel chiar pe dedesubtul platformei unde se afla Prințul Lămâie. Cu toții putură să audă ceea ce citea Prințul din catastiful de biruri. 'O nouă marșavie la adresa fructelor și legumelor', gândi Cipollino.

Cărtița îi anunță că acolo se termina tunelul ei, iar toți trebuiau să urce scara pentru a ieși la suprafața pământului.

Zis și făcut. Cipollino urcă primul și îi ajută și pe ceilalți să-l urmeze. Însă tunelul săpat de Cărtiță răzbea tocmai sub platforma pe care se afla Prințul Lămâie și oștenii săi înarmați.

Prințul Lămâie tocmai terminase de citit lista birurilor,...

...când Tărtăcuță, care era la rând să iasă din tunel, se blocă din cauză că gaura era prea mică pentru a-și putea scoate scăfârlia pe de-antregul.

Văzând că Tărtăcuța s-a blocat, Cărtița îi arse o lopată peste fund, și...

...aceasta țâșni cu putere drept în platforma unde se aflase Prințul Lămâie și oștenii săi.

Platforma sări cu totul din locul unde până mai adineauri fusese prinsă, iar Prințul Lămâie fu azvârlit cât colo și se rostogoli pe povârniș împreună cu toți oștenii din garda sa.

Când văzură una ca asta, toți cei adunați acolo izbucniră în urale de bucurie, căci Cipollino și prietenii săi le veniseră de hac Prințului Lămâie și armatei sale. Toată mulțimea aceea își uni forțele cu prizonierii proaspăt evadați.

Jupân Pătlăgea, care privea prin ochean toate aceste lucruri, fu cuprins de o mânie fără margini, căci Cipollino îi dăduse toate planurile peste cap.

Apoi, Jupân Pătlăgea îl văzu pe însuși Cipollino, cum se afla în fruntea mulțimii aceleia de fructe și legume, care defila victoriosă chiar spre castelul său.

O asemenea îndrăzneală nu mai putu fi suportată de către Jupân Patlagea, care pocni de furie chiar în propriul său castel.

Tirania fusese răsturnată pe de-a întregul. Vechiul palat al stăpânirii fu transformat în școală și teatru pentru poporul victorios.

Cipollino mergea și el la școală, fiind coleg și bun prieten cu Vișinel și Ridichiuță. Toți erau foarte fericiți pentru că ajunseseră să trăiască astfel de clipe. Când fu strigat catalogul, și veni rândul său, băiatul-ceapă se ridică în picioare, spunând că se numește Cipollino și este fiul lui Cipollone.

SFARSIT Сценарий В. Кузнецовой Редактор Е. Навтиашвили Художественный редактор А. Морозов Д-374-64 Студия “Диафильм”, 1964 г. Москва, Центр, Староваганьский пер., д. 7 Чёрно-белый 0-43. Цветной 0-80 52